

Dopis Dona Stefana Gobbiho

*Byl odeslán z Milána s datem 1. ledna 2003 - v Roce růžence -
národnímu vedení MKH v ČR, které jej tlumočí všem členům Mariánského
kněžského hnutí a jeho spolupracovníkům:*

Drazí,
všem posílám své upřímné přání pokoje, důvěry a útěchy v bolestných dobách velké zkoušky, která přišla na církev a na celé lidstvo. Proto Svatý otec Jan Pavel II. vyhlásil rok 2003 **Rokem růžence**.

Během tohoto roku zvou všechny meditovat apoštolský list Svatého otce Jana Pavla II. „Rosarium Virginis Mariae“ („Růženec Panny Marie“; dále RPM). Pro Mariánské kněžské hnutí musí být důvodem k radosti a posilou, protože jsou v něm podtržena stanoviska, která jsou jasně obsažena v naší knize „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ (v tzv. „modré knize“; dále MK).

„Na počátku tisíciletí, které začalo otřesnými hrůzami útoku II. září a ve kterém se dennodenně objevují v tolika částech světa obrazy krve a násilí, představuje objevení růžence ponoření do rozjímání o tajemství Toho, který je naším pokojem.“ (RPM, 6)

„Těžkostí, jaké se na počátku nového tisíciletí objevují na horizontu světa, nás přivádějí k názoru, že naděje na méně chmurnou budoucnost v nás může probudit jen zásah nebes, schopný pohnout srdci všech těch, kteří žijí v situacích konfliktů, i těch, kteří drží ve svých rukou osudy národů. Růženec je svou povahou modlitbou pokoje již proto, že spočívá v kontemlování Krista, který je Knížetem pokoje a naším pokojem.“ (RPM, 40)

„Církev vždy uznávala zvláštní účinnost této modlitby a světovala jejímu společnému konání a vytrvalému praktikování nejsvícelnější záležitosti. Ve chvílích, kdy křesťanství bylo ohroženo, připisovalo se síle této modlitby vysvobození z nebez-

pečí a Matka Boží Růžencová byla uctívána jako prostřednice spásy.“ (RPM, 39)

„Přeji si, aby tato modlitba byla po celý rok v různých křesťanských společenstvích obzvláště doporučována a oceňována. Vyhlašuji proto rok od října tohoto roku do října roku 2003 za Rok růžence.“ (RPM, 3)

Na tuto naléhavou výzvu **papeže musí kladně odpovědět obzvláště kněží a věřící Mariánského kněžského hnutí.**

V roce 2002 jsem se mohl zúčastnit regionálních večeradel v Brazílii, Bolívii, v Itálii, Francii, ve Slovinsku, v Rakousku, Německu a Portugalsku. Navštívil jsem 77 měst (přítom letecky v 56 případech), předsedal jsem 107 večeradlům, kterých se zúčastnilo **35 biskupů, 1700 kněží a 550 000 věřících.**

Duchovních cvičení jako trvalého večerada v Collevalenza (PG) se v r. 2002 zúčastnilo **15 arcibiskupů a biskupů a asi 300 kněží z pěti kontinentů...**

Vůli Páně a úmyslům Neposkvrněného Srdce Mariina svěřuji uskutečnění programu večeradel, které jsem připravil pro tento rok:

1) Duchovní cvičení

se budou konat v **Collevalenza** (PG) od 29. června do 5. července u Svatyně Milosrdné Lásky pro biskupy a kněze Mariánského kněžského hnutí z Evropy, Ameriky, Afriky, Asie a Oceánie. Může se jich zúčastnit i několik laiků, kteří jsou responsabili - odpovědní pracovníci MKH.

2) Zahraniční oblastní večeradla

Protože cítím, že budou znamenat velké zvýšení námahy vzhledem k mému věku a choulostivému zdravotnímu stavu,

svěřuji se cele do náručí naší nebeské Maminky, aby se uskutečnil program, který jsem připravil pro zahraničí:

Od 15. ledna do 3. dubna pojedou do **Brazílie, Argentiny, Bolívie, Uruguaye, Paraguaye**, 28. června do **Slovinska**. Dovolí-li mi to situace, od září do prosince mám v úmyslu jet do **Kanady, do USA, Mexika a El Salvadoru.**

3) Oblastní večeradla v Itálii:

Don Gobbi uvádí program oblastních večeradel od 23. dubna do 12. června - Řím (Lazio), Pompei (Campania), Lecce (Puglia), San Gabriele (Abruzzo), Collevalenza (Umbria), Florencie (Toscana), Caravaggio (Lombardia), Turín (Piemonte), Janov (Liguria), Boloňa (Emilia Romana), San Vito (Friuli Venezia-Giulia), Padova (Veneto), Loreto (Marche).

4) Rok růžence - rok večeradla

V tomto Roce růžence vyzývám všechny k zakládání večeradel MKH všude, protože při nich se vždy modlí růženec, obnovuje se úkon zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a je na nich vnímána útěcha její mateřské ochrany v době velké zkoušky.

„Jestliže nadešel čas zkoušky, nadešel také okamžik, kdy všichni mohou nalézt ochranu v mém Neposkvrněném Srdci. Neztrácejte odvahu. Buďte silní v naději a v důvěře... Čím více budete vstupovat do doby velké zkoušky, tím více budete zakoušet zcela mimořádným způsobem moji přítomnost jako přítomnost Matky, která vám stojí po boku, aby vám pomáhala, aby vás chránila, těšila a připravovala na nové dny světa a míru.“ (MK, Poselství z 1. ledna 1993)

Proto tento Rok růžence musí být pro Mariánské kněžské hnutí rokem večeradla.

5) Čas večeradla

„Obnovuji dnes svou výzvu, abyste rozmnožili večeradla modliteb, o která jsem vás žádala s mateřskou naléhavostí.“ (MK, 30. května 1993)

„Toto je pro církev a pro celé lidstvo čas večeradla.“

Je to čas večeradla pro církev, kterou zvou ke vstupu do večeradla mého Neposkvrněného Srdce. (...)

Je to čas večeradla pro toto ubohé lidstvo, posedlé duchy zla, hnané po cestě požitků a pýchy, hříchu a nečistoty, egoismu a nespokojenosti. Lidstvo musí vstoupit do večeradla mého Neposkvrněného Srdce: tam je jako maminka naučím modlitbě a pokání, povedu je k lítosti a k obrácení, ke změně srdce a života. V tomto novém duchovním večeradle je připravím k přijetí daru druhých Letnic, které obnoví tvář země. Proto dnes žádám, aby církev a lidstvo vstoupily do večeradla, připravěného pro vás nebeskou Matkou.“ (MK, 22. května 1996)

6) Modlitba večeradla

a) Růženec je požadován Madonou

„Modlitba, kterou mám nejraději, je svatý růženec. Proto vybízím při svých četných zjeveních, abyste se jej modlili, spojují se s těmi, kteří se jej modlí, a prosím o něj všechny toužebně a s mateřskou úzkostí.“ (MK, 7. října 1983)

„V devatenáctém a dvacátém století dávala **Kristova Matka za různých okolností pocítit svou přítomnost a uslyšet svůj hlas, aby povzbudila Boží lid k této formě rozjímavé modlitby. S ohledem na hluboký vliv, jaký tato zjevení působí na křesťanský život, a vzhledem na autoritativní uznání Církvi toužím připomenout zjevení v Lurdech a ve Fatimě. Svatyně na těchto místech jsou cílem**

Pokračování na str. 2

četných poutníků, kteří zde hledají útěchu a naději.“ (RPM, 7)

b) Růženec je modlitba jednoduchá a hluboká

„Růženec Panny Marie... pro svou prostotu a hloubku zůstává i v třetím tisíciletí, které teprve začalo, velmi významnou modlitbou, určenou k tomu, aby přinášela ovoce svatosti.“ (RPM, 1)

„Růženec je moje zamilovaná modlitba. Je to obdivuhodná modlitba, obdivuhodná svou prostotou a hloubkou.“ (RPM, 2)

„Proč je svatý růženec tak účinný? Protože je jednoduchou a skromnou modlitbou a vede vás k tomu, abyste byli malí, mírní a prostého srdce. Dnes se satanovi daří dobýt všechno duchem pýchy a odboje proti Bohu. Bojí se však těch, kteří následují vaši nebeskou Matku cestou maličkosti a pokory. Velcí a pyšní si této modlitby neváží. Moji malí se jí však modlí s velkou láskou a radostí: chudí, děti, pokorní, trpící, velmi mnoho věřících, kteří přijali mé pozvání. Ďáblova pýcha bude přemožena pokorou malých a rudý drak bude definitivně pokořen a přemožen, když ho spoutám nikoliv silným řetězem, ale velmi křehkou šňurou: svatým růžencem.“ (MK, 7. října 1983)

c) Růženec je modlitba kristologická

„Modlit se růženec neznamená totiž nic jiného než rozjímat s Marií o Kristově tváři.“ (RPM, 3)

„Nepřekonatelným vzorem křesťanského rozjímání je Panna Maria. Od Ježíšova početí až k zmrtvýchstání a nanebevstoupení Matka uchovávala ve svém Neposkvrněném Srdci pohled na svého božského Syna: pohled zasnoucí, pohled pronikavý, pohled bolestný, pohled zářivý. Takovým mariánským pohledem, plným víry a lásky, se dívá jednotlivý křesťan i církevní společenství, když recitují svatý růženec.“ (Jan Pavel II., Angelus 27. října 2002)

„Rozjímáním jeho tajemství (tajemství růžence) přichází te k pochopení Ježíšova plánu, kte-

rý se rýsuje v celém jeho životě od vtělení až do dokonání jeho slavné velikonoční oběti. A tak pronikáte stále hlouběji do tajemství vykoupení. A k pochopení tohoto tajemství lásky docházíte prostřednictvím vaší nebeské Matky, když procházíte cestou jejího Srdce, abyste získali nesmírný poklad hořící lásky Srdce Kristova.“ (MK, 7. října 1983)

7) Plod večeradla

Plodem večeradla jsou druhé Letnice.

„V tomto novém duchovním večeradle připravím lidstvo k přijetí daru druhých Letnic, které obnoví tvář země.“ (MK, 22. května 1996)

„Do těchto večeradel sestoupí Duch Svätý, aby vás přivedl k druhým Letnicím. Především v těchto posledních časech je nezbytné, aby se Církev a celé lidstvo proměnilo v jediné trvalé večeradlo modlitby uskutečňované se mnou a mým prostřednictvím.

Pak sestoupí Duch Svätý jako útěcha v pláči do vašich dnů, které se staly dny velké zkoušky.

Do nároku lidstva bez Boha sestoupí útěcha Ducha Svatého, která dovede svět k dokonalé oslavě nebeského Otce tím, že zařídí nové zásnuby lásky mezi obnoveným lidstvem a jeho Pánem, který je stvořil, vykoupil a spasil.

Do nároku Církve rozdělené, zatemněné a zraněné bude slyšet útěchu Ducha Svatého, která jí naplní silou a moudrostí, milostí a svatostí, láskou a světlem, aby tak mohla vydávat dokonalé svědectví o Ježíši, který v ní žije až do skonání věku.

Do nároku duší, které se staly otroky satana, ponořených do temnoty hříchu a smrti, vstoupí útěcha Ducha Svatého, která jim dá světlo Boží přítomnosti, život božské milosti, žár lásky, aby si v nich mohla udělat trvalý příbytek Největší Trojice.

Do nároku velké zkoušky sestoupí útěcha božské přítomnosti Ducha Páně, který vás povede, abyste prožívali události, které vás čekají, s důvěrou, s odvahou, s nadějí, s jase-
sem a láskou... Proto vás dnes vyzývám, abyste spojili svou modlit-

bu s mojí, aby na vás mohl sestoupit Duch Páně se všemi svými dary. Přijď, Duchu Svätý! Přijď a proměň tvář země! Přijď brzy! Přijď v těchto posledních časech. Přijď nyní, když nastala velká zkouška. Přijď a připrav nám nové Letnice, aby náš zrak mohl obdivovat tvůj velký div nových nebes a nové země.“ (MK, 30. května 1993)

8) Přijď, Pane Ježíši!

Duch Svätý vydá své dokonalé svědectví Ježíšovi, který se vrátí ve slávě a všechny věci učiní nové. S Marií jděme s radostí vstříc Kristu! Otevřeme brány svých srdcí, našeho života a našich domů Ježíši Kristu, který přichází. Prožijme s chvěním a úžasem hodinu tohoto druhého příchodu. Silou svého svědectví prohlašujeme všem, co Petr řekl o Ježíšovi před veleradou: „V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.“ (Sk 4,12)

On jediný je náš Spasitel; On jediný je náš Vykupitel. Protože je Jednorozeným Synem Otce, vtělený z Ducha Svatého v lůně Panny Marie, na kříži umučený jako výkupná oběť za nás a zmrtvýchvstalý, protože je Bůh! Ježíš je První a Poslední, Začátek a Konec, Alfa a Omega, zářivá Hvězda jitřní, která nás vede k prožití nového dne.

„Upřít zrak na Kristovu tvář, rozpoznávat v ní tajemství každodenní a bolestné cesty jeho lidství až k poznání božské tváře, která definitivně představuje Zmrtvýchvstalého oslaveného po pravici Otce, to je úkol každého Kristova učedníka, je to tedy také úkol náš. Když rozjímáme o této tváři, otevíráme se pro přijetí tajemství trinitárního života, abychom stále znovu zakoušeli Otcovu lásku a prožívali radost Ducha Svatého. Tak se i pro nás uskutečňuje slovo svätého Pavla: My všichni s nezakrytou tváří odrážíme jako v zrcadle velebnost Páně, a tak se přetváříme stále více a více k zářivé podobě, jakou má On. Působí to Duch Páně (2 Kor 3,18).“ (RPM, 9)

„Modlitba růžence je dobře zasazena do duchovní cesty křesťanství, které ani po dvou tisíciletích neztratilo nic ze své původní svěžesti a cítí, že je vedeno Duchem Svätým, aby zajelo na hlubinu (Duc in altum!), aby světu vyprávělo, ba přímo volalo o Kristu jakožto Pánu a Spasiteli, jako o cestě, pravdě a životu (Jan 14,6), jakožto o cíli lidských dějin, ohnisku, ve kterém se sbíhají ideály dějin a civilizace.“ (RPM, 1)

„Dívám se na vás, bratři a sestry všech stavů. Na vás, křesťanské rodiny, na vás, osoby nemocné a v pokročilém věku, na vás, mladí: vezměte znovu s důvěrou do rukou růženec a objevte ho v novém světle Písma svätého v harmonii s liturgií a v kontextu každodenního života.“ (RPM, 43)

Kardinál Ratzinger, prefekt Kongregace pro nauku víry, píše: „Podstata liturgie je shrnuta v modlitbě, kterou nám předává sv. Pavel a Didaché: **MARANA THA – PŘIJĎ, PANE.** V liturgii se již nyní naplňuje paruzie, ale to se děje tak, že nás pozvedá k Pánu, který přichází a učí nás právě vzývat: **PŘIJĎ, PANE JEŽÍŠI!** Ona nám umožňuje vždy znovu vnímat jeho odpověď a dává nám zakoušet její pravdivost: **ANO, PŘIJDU BRZY!**“ (Zj 22,17–20; Podle II Timone č. 22, s. 40)

Svěřuji vám, kteří jste „responsabili“ – odpovědní pracovníci MKH, úkol seznámit s tímto dopisem všechny, kteří patří k Mariánskému kněžskému hnutí, aby ke všem dospěl můj upřímný pozdrav s mým kněžským požehnáním.

V Neposkvrněném Srdci Mariiňě Váš malý bratr

Don Stefano Gobbi

Poznámka:
(Podrobnější informace, jak zakládat a vést večeradla, podá brožura „Pojďte se mnou do večeradla!“, kterou na požádání zdarma pošle Středisko MKH, Černochova 7, 77200 Olomouc.)

Menší a větší zlo

Letos v březnu pořádá Hnutí Pro život ČR informační kampaň o abortivním účinku hormonální antikoncepce. Je nasnadě, že v tomto směru vládne mezi lidmi velká nevědomost. Ba dokonce je patrné, že šíření těchto informací je potřebné i mezi katolíky. Oč menší je znalost a správné chápání záležitostí kolem regulace porodnosti v samotné katolické církvi, o to méně se v ní setkáváme se správnou interpretací jejího učení.

Spíše se i v ní ozývají zjednodušené a nesprávné názory, zlehčování věci v tom smyslu, že jaksi výjimečně lze antikoncepci dovolit nebo dokonce, že si v té věci může každý dělat co chce a nejedná se o žádný hřích. Už ani mnozí kněží nerozumějí podstatě věci. Někteří sami přiznávají, že nechápu, proč by některé způsoby plánování rodičovství měly být přirozené a jiné nikoli.

Přítom to není nijak složité, lze to snadno pochopit, ovšem při dobré vůli. Nepřirozené (a tudíž mravně nedovolené) jsou všechny zásahy do normálních procesů, k nimž dochází v lidském těle nebo v průběhu pohlavního spojení – čili umělé zákroky za účelem předcházení narození dětí. Jestliže naproti tomu vše probíhá tak, že může dojít k početí, je to samozřejmě přirozené. Právě tak je ale zcela přirozené, že ke styku nedochází každý den, že jsou určitá období bez něj. To se ale nemusí dít jen „spontánně“, může to být předem promyšleno a časově plánováno, a to z nejrůznějších důvodů. Jedním z nich může být i úmysl vyhnout se početí vyloučením styku v plodném období, které se určí pozorováním určitých příznaků. Činíme-li tak například za pomoci teploměru či kalendáře, je z mravního pohledu vedlejší. Podstatné je, že do přirozených dějů nijak nezasahujeme, jen je pozorujeme

a využíváme. Celý rozdíl je tedy v tom, zda-li přirozené procesy měníme, nebo je respektujeme. Jestli manželé mají nerušený („nechráněný“) styk, nebo zrovna nemají žádný, to obojí je zcela přirozené.

Umělé zásahy proti početí (případně narození) dítěte blokují úplnost vzájemného manželského odevzdání, jež je podstatou nejen sexuální aktivity, ale i samotného manželství. Proto takové jednání odporuje Božím záměrům a narušuje vztah manželů. Ti si svým spojením dávají najevo plnost odevzdání, přitom si však cosi nechávají jakoby pro sebe, totiž svou plodnost.

Lidé, kteří mluví o přípustnosti antikoncepce, přitom často upozorňují, že je to menší zlo než umělý potrat. A že prý ti, kdo antikoncepci označují za hříšnou, toto rozlišení míry zla neberou v potaz. Opak je pravdou. Že je antikoncepce menším zlem než tzv. interrupce, to každý ví, je zbytečné to připo-

minat a zdůrazňovat. Ale právě lidé kritizující pravověrné katolíky za údajné nerozlišení míry zla se toho v praxi sami dopouštějí. Říkají totiž věřícím, že mohou antikoncepci používat, přičemž je ale neupozorní, že některé z umělých metod jsou právě tím „větším zlem“, že totiž působí smrt zárodku brzy po početí (pilulky, tělíska). Lidé pak tyto metody bez rozlišení používají a považují je za „méně zlé“.

Falešní proroci schvalují antikoncepci s tím, že je to menší zlo. Tím navozují dojem, že se k něčemu „méně zlému“ smíme a máme uchýlovat. (Prohlašují za dovolené něco, co přitom sami nazývají zlem!) Skutečná křesťanská morálka ale říká, že se nesmíme dopouštět žádného zla. A „menší zlo“ je pořád ještě zlo.

Když někdo používá neabortivní umělý prostředek proti početí, je to lepší, než když způsobí smrt nenarozenému dítěti (ať formou klasického umělého potratu nebo hormonálními tabletami). Jestliže někdo z nějaké-

ho většího zla přejde na menší, například z abortivních metod na mechanické, pak tato změna je sama o sobě dobrá, lze ji uvítat. To ale neznamená, že je vše v pořádku, že se děje něco dovoleného.

Různá míra zla není jen ve vnějších skutcích, ale i ve vnitřních postojích. Pokud se někdo bez antikoncepce nedokáže obejít, ale pokorně uzná, že se dopouští hříchu, protože si zachoval víru v celý Boží řád, je to „méně zlé“. Mnohem horší je, když se věřící lidé vyhýbají těžkostem pomocí umělých antikoncepčních (nebo i abortivních) metod a přitom se staví do role dobrých křesťanů, jimž vcelku nic vážného nepřekáží ve vztahu k Bohu. (Vždyť nějaký starý papež už tomu nerozumí – narodil od nás – a nemá nám do toho co mluvit.) Pýcha, která se skrývá v takovém postoji, je větším zlem než různé konkrétní skutky, třeba antikoncepce. Obzvláště velkého zla se dopouštějí ti, kdo katolíky v takových postojích utvrzují.

Vít Cigánek

Jak výhodné pro muže!

Ve statistikách se uvádí, že v naší zemi již několik let plynule klesá počet interrupcí. To by samo o sobě mělo každého těšit. Jak to ale vysvětlit? Mají snad dnešní lidé mladého a středního věku větší úctu k životu, než tomu bylo před pár lety? Mají větší smysl pro mravní principy, spořádaný rodinný život a menší zájem o kariéru, bohatství, pohodlí? Nebo snad mají podstatně menší zájem o sex? Všichni víme, že je tomu spíše naopak.

S klesajícím počtem umělých potratů jsou rozhodně spokojeni propagátoři různých forem antikoncepce. Vysvětlují jej právě větším zájmem o umělé metody ochrany před početím. A v tom mají jistě pravdu. Jak jinak vysvětlit, že ve stejné době,

kdy poklesl počet klasicky provedených potratů, snížil se i počet narozených dětí?

Je to totiž paradox: Méně dnešních evidovaných potratů souvisí s větší důsledností lidí v postoji obrany vůči příchodu dětí. Už neponechávají věci tolik náhodě, je větší snaha těhotenství předcházet. To zřejmě souvisí nejen s většími možnostmi uplatnění mužů i žen v nejrůznějších oborech činnosti mimo rodinu, ale i s větší otevřeností a nevázaností v oblasti sexuálního života. I v tom dnes mladí lidé víc myslí dopředu a mají menší zábrany.

Z těchto příčin dochází i v oblasti antikoncepce k posunu, a to od metod aplikovaných až v rámci jednotlivých pohlavních styků k metodám

více promyšleným. Jsou to hormonální tablety (nebo jejich modifikace) a někdy také ještě nitroděložní tělíska. Tyto způsoby jsou poměrně pohodlné a co hlavně – velmi spolehlivé. Také jsou velmi doporučované antikoncepční propagandou a reklamou. Přítom se ale mnoho nemluví o tom, v čem spočívá ona spolehlivost. Hormonální dávky mají totiž vícero účinek. Především mají bránit v oplození vajíčka. Pokud však k němu dojde, nastupuje další mechanismus, který způsobí, že se již oplozené „vajíčko“, čili lidský zárodek, neuchytí v děloze. (U nitroděložních tělísek je hlavním účinkem právě toto.)

A tak, jak to často bývá, věci se mají zcela jinak, než nám propaganda předkládá. Celkový počet potratů ve všech formách se nesnížil, spíše naopak. Usmr-

V EU se také dává

Nejčastější otázkou poslední doby je, co nám vstup do Evropské unie přinese. Odpověď je jasná, pokud jde o ekonomiku a zařazení do mezinárodních struktur. Méně jasná je, ptáme-li se na budoucí vnitřní uspořádání EU, o němž se stále rokuje a do termínu českého referenda zřejmě rokovat bude. Až budeme znát Ústavu EU, pak věřím, že můžeme říci definitivní ano.

Ještě důležitější, než co od EU dostaneme, by pro nás mohlo být, co EU dáme. Zdá se, že skoro vše, co můžeme Evropě nabídnout z naší průmyslové nebo zemědělské produkce, už Evropa v nějaké - a často dokonalejší - podobě má. Snad jediné, na co v úsilí o technickou a tržní dokonalost poněkud zapomíná, je vztah mezi materiální a duchovní základnou. Tady právě my, kteří jsme sílu k přežití a přemožení totality vydatně čerpali z hlubin víry, můžeme k vymoženostem EU něco přidat.

Není možné bez zlých následků vytrvale zaměňovat blahobyt duše za blahobyt těla. Počaté děti či staří a těžce nemocní jsou sice bezbranné lidské bytosti, ale i oni s námi vstupují do EU a má se s nimi počítat. Chce-li se sjednocená Evropa stát skutečnou velmocí, nejen hospodářskou či vojenskou, ale také kulturní a mravní, chce-li v těchto ohledech předčít velmocí již existující, nemůže sloužit jen produktivní části obyvatel a ctít pouze konzum a požitky. Druhou stranou téže mince musí být solidní zakotvení v hodnotách, z nichž evropská civilizace povstala a po staletí žila: v křesťansko-židovské tradici, v rodině jako základu společnosti, v úctě k lidské bytosti a v křesťanském humanismu.

Proto čeští občané a nevládní instituce, včetně Biskupství litoměřického, Matice cyrilometodějské, České dominikánské provincie, Občanského institutu, Klubu jihomoravských akademiků, Sdružení křesťanských seniorů a Československé církve husitské, zaslali do Parlamentu ČR tisíce dopisů, v nichž požadují zachování svrchovanosti České republiky v kulturně-etických otázkách. V parlamentních klubech KDU-ČSL pak na toto téma proběhla diskuse, jejímž výsledkem bylo vypracování Deklarace o zachování kulturně-etických základů evropské integrace, kterou podepsal celý poslanecký klub KDU-ČSL a několik poslanců ODS a ČSSD. Dokument je výzvou Evropskému parlamentu, „aby byl při své legislativní a jiné činnosti strážcem tradičních etických hodnot evropské civilizace, jako jsou ochrana lidského života od početí až do přirozené smrti, ochrana rodiny a instituce manželství jako základu společnosti“ a pod.

Do EU bychom měli vstoupit sebevědomě, s vírou, že prospěch přinese kultura života, ne kultura smrti. V tom bude náš přínos do společné evropské domácnosti - v nabídnutí pokladu, který jsme dostali, abychom jej rozhojnili, ne zakopali.

Jiří Karas, poslanec KDU-ČSL

tiž v tomto směru nemusí o nic starat, celé břemeno leží na ženách. Ty si dlouhodobě zatěžují organismus, znásilňují jeho přirozené funkce, aby si mohli muži jen užívat. Účinky takového soustavného narušování hormonální rovnováhy v těle nutně musí být velmi negativní. Dnes se sice často zdůrazňují a zveličují některé příznivé zdravotní projevy užívání těchto hormonů, ale právě to jsou paradoxně jen „vedlejší účinky“. Uvědomme si, že i sám hlavní, žádaný efekt - neschopnost počít a do-

nosit dítě - je sám ve své podstatě velmi negativní.

Také je třeba pochopit, že za toto všechno nesou hlavní odpovědnost muži. To jejich role je dnes zvláště v krizi. Především kvůli nim - aby si je udržely - ženy samy sebe dlouhodobě zneplodňují a potlačují tak svou přirozenost a důstojnost. Navíc abortivní prostředky nepůsobí jen chvíli (během styku), ale permanentně. Je tu tedy psychologický „efekt paušálu“, jenž vede k inflaci sexuální aktivity. Žena má totiž vědomý

cování počatých dětí se jen přesouvá do ranějšího období jejich života. Jde tu tedy o mnohem větší zlo, než představuje svou nepřirozeností pouhá antikoncepce. Je jen otázkou, kolik asi která žena užívající tyto prostředky ve svém životě počne dětí, o nichž ani neví, že je měla. Přivádět k životu mnoho dětí, aby byly vzápětí usmrceny - v tom je opravdu něco hrozného.

Z pohledu antikoncepčních ideologů jsou tyto metody takřka dokonalé. A to nejen pro jejich praktickou spolehlivost a jednoduchost použití, ale i vysokým stupněm zmanipulovanosti lidí. Manipulace spočívá právě v tom, že člověk něco dělá jakoby ze své vůle, a přitom v podstatě neví, co dělá.

Obrátit tento proud není v naší moci, ale můžeme jít proti němu. Nemůžeme jen tak změnit myšlení společnosti, ale můžeme přesvědčovací účinek propagační mašinerie narušit tím, že lidé uslyší i nás, tedy názor „druhé strany“. Tak budou nuceni se nad věcí trochu zamyslet nebo aspoň zaražít. Mnozí to budou těžko snášet, setkáme se i se silně emotivním odporem. Zvláště ženy se mohou cítit jakoby zahnané do kouta, když uslyší, že nejen potrat je zlo, ale i antikoncepce, na niž spoléhají. „Co tedy máme dělat?“ - tak se mohou mnozí začít ptát. To je ale přesně ta otázka, již by si lidé měli začít klást, otázka přístupu k životu, k životnímu stylu, otázka hodnot. Jistě to bude pro ně nepřijemné. Čím déle však člověk setrvává v klamu nebo zlém zvyku, tím horší pak pro něj bude prociťnutí, jemuž se stejně nikdo nevyhne.

Je jistě příjemnější opájet se představami o zabezpečení života a jeho úrovně moderními prostředky, myslet na svobodu, které se při plánování rodičovství těší zvláště ženy. Tato „svoboda“ ale náramně vyhovuje především mužům. Ti se to-

či nevědomý pocit, že když už si poškozuje zdraví, investuje peníze, dává pozor, aby si nezapomněla vzít pilulku, ať se to tedy aspoň vyplatí. Tyto metody se tak hodí zvláště pro lidi sexuálně velmi aktivní a také promiskuitní. (Žena se nemusí na svého partnera spoléhat, takže ho nemusí ani znát.)

Důraz na kvantitu v sexuální životě opět vyhovuje hlavně mužům. Normální žena obvykle necítí potřebu častého sexu, spíše touží i po jiných projevech lásky - ohleduplnosti, péči, respektu, umírněnosti v požadavcích na ni. Na to ale často rezignuje a stylizuje se do mužského pojetí a prožívání sexuální aktivity. (Podobně jako se v moderní době stylizuje i do jiných mužských rolí a zájmů.) Bývá tak jen otázkou, jak dlouho dokáže hrát roli pouhého objektu, když má přitom v sobě bytostnou touhu být svým mužem viděna jako opravdový subjekt.

Obdobné je to ve vztahu muže k celé rodině. K jejímu životu podstatně patří skutečná láska. Bez ní je možné mít rodinu po fyzické stránce. Ale nebyla by to opravdová rodina v plném smyslu slova, totiž skutečné společenství lásky a života.

Zaměření pozornosti ve věcech rodiny na muže je nezvyklé, ale právě proto je velmi potřebné. A vzhledem k tomu, že se odstraňování dětí přesouvá z forem klasického potratu na formy skryté, měla by se i činnost hnutí na ochranu lidského života více zaměřit tímto směrem.

Vít Cigánek

Budeme rádi, pokud máte možnost informační plakát (velikost A3 nebo A2), týkající se hormonální antikoncepce, vyvěsit někde na veřejnosti (nástenky, koleje, školy, atp.). Napište nám a velmi rádi Vám požadované množství plakátů zašleme. Adresa: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://www.prolife.cz>.